



Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. augusztus 18.
Évközi 20. vasárnap

Tüzet gyújtani

Szép szokás, hogy minden esztendőben a karácsonyi előkészület részeként az Úr Jézus szülőfalujából elindítják a betlehemi lángot, amely karácsony ünnepének éjszakájára megsokszorozódva jut el a világ minden táján a templomokba és a keresztény családok otthonaiba. A láng repülőgépen, hajón és mindenféle közlekedési eszközön utazik heteken keresztül, miközben minden repülőtéren, kikötőben, városban és falun, ahol továbbadják és újabb gyertyákat gyújtanak meg róla, mindenki gondosan ügyel arra, nehogy kialudjon.

Másik nagy egyházi ünnepünk, a húsvét is egy fényünnepséggel, a tűzszenteléssel és a húsvéti gyertya meggyújtásával kezdődik. Ezt a feltámadt Krisztus világosságát jelképező gyertyát visszük be a sötét templomba, majd a hívek meggyújtják lángjáról saját gyertyáikat, a szertartás végén pedig sokan hazaviszik otthonukba is a lángot. Több helyen még mindig él a régi szo-



kás, hogy húsvétvasárnap hajnalban erről a gyertyáról viszik a hívek a lángot a temetőbe, hogy megvigyék a feltámadás örömhírét elhunyt szeretteiknek.

A gyertya lángja és maga a tűz fontos szerepet játszik egyházi ünnepeinken és szertartásainkon, hiszen Krisztust, a világ Világosságát jelképezi számunkra. Mindezek fényében könnyebben megértjük Jézusnak a mai evangéliumban mondott szavait: „**Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön.** Mi mást akarnék, mint hogy lángra lobbanjon” (Lk

12,49). Kijelentését ne értsük tehát félrel! Ő nem egy gyújtogató, nem a tűzgyújtási tilalom rendszeres megszegője és nem is a tűzoltók réme, aki mindent fel akar égetni. Hát akkor milyen tüzet akar gyújtani Jézus? A szeretet tüzét, a hit fényét, a Szentlélek lángját szeretné meggyújtani a mi szívünkben. Akarom-e, hogy lángra lobbanjon az én szívemben is Krisztus tüze? A tűz, amely maga Krisztus. A tűz, amelyet nekem is tovább kell adnom. A tűz, amely fényt hoz az életembe.

Pusztító és éltető tűz

Aszentírásban sok esetben pusztító erőként vagy az isteni ítélet jeleként szerepel a tűz. Tűzeső pusztítja el a bűnös városokat és a kárhozat kiolthatatlan tüze várja a megtérni nem akaró embereket.

Ugyanakkor Isten jelenlétét is jelképezi a tűz, gondoljunk csak az égő csipkebokorra, amelyből Isten szól Mózeshez. Az Egyiptomból való szabadulást követően Isten tűzszó loppal mutatja az utat és védelmezi Izrael népét. De az Istennek bemutatott áldozatokhoz is tűzre volt szükség, hiszen az égőáldozati szertartások alkalmával elégették mindazt, amit Istennek szántak.

Az újszövetség Krisztusa a világ világosságának nevezte magát. Tanításának tüzevel sok embert lelkesített.

Tégy csodát velem!

Urunk, Jézusunk! Gyűjtsd fel mindannyiunk szívében a szeretet tüzét!

Szereteted tüze és fénye oszlassa el az aggodalmaskodás, a hitetlenség, a kételkedés, a békétlenség és a bűn sötétségét! Segíts, hogy megőrizzük és továbbadjuk másoknak is ezt a fényt! Segíts, hogy tovább sugározzuk a hit világosságát, a remény ki nem alvó lángját és a szeretet tüzét! Az általad megígért és elküldött Szentlélek tüze pünkösdkor átalakította és bátorsággal tölthette el az apostolokat. Alakíts át engem is! Tégy csodát velem is! Tégy engem is tüzes lelkűvé, hogy örömhíredet bátran hirdessem!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!



A HIT ÉVE 2012-2013

Évközi 20.
vasárnap

Jer 38,4-6.8-10
Zsid 12,1-4
Lk 12,49-53

Hétfő

Bir 2,11-19
Mt 19,16-22

Kedd, Szent
István király

Péld 4,10-15.18-27
Ef 4,17-24
Mt 7,24-29

Szerda

Bir 9,6-15
Mt 20,1-16a

Csütörtök

Bir 11,29-39a
Mt 22,1-14

Péntek

Rut 1,1.3-6.14b-16.22
Mt 22,34-40

Szombat,
Szent Bertalan

Jel 21,9b-14
Jn 1,45-51

Évközi 21.
vasárnap

Iz 66,18-21
Zsid 12,5-7.11-13
Lk 13,22-30